

עפ"ת 18699/11/21 - גלאנאו גוצ'יה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ת 18699-11-21 גוצ'יה נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 52250290732

כבוד השופט עמית יורם צלקובניק	בפני
גלאנאו גוצ'יה	מערער
	נגד
מדינת ישראל	משיבה
	המערער באמצעות עו"ד ג'ני חבשי
	המשיבה באמצעות עו"ד ליטל מהלל

פסק דין

בפני ערעור על החלטת בית המשפט לתעבורה בפתח תקוה (כב' השופטת הבכירה וישקין) מיום 4.11.21 בתת"ע 7954-08-21 לפיה נדחתה בקשת המערער מיום 24.10.21 לביטול פסק דין שניתן בהיעדרו ביום 11.10.21 (בשעה 14:36) בו הורשע בעבירה של נהיגת רכב בהיותו שיכור לפי סעיף 62(3) לפקודת התעבורה (נוסח חדש) תשכ"א-1961 (להלן- פקודת התעבורה); על פי עובדות כתב האישום, נהג המערער, בהיותו בן פחות מגיל 24, ברכבו, ביום 5.6.21 בשעה 03:47, בראשל"צ, כאשר בבדיקת אוויר נשוף שנערכה לו נמצאה כמות של 558 מק"ג בליטר אוויר נשוף, העולה על הכמות המותרת של 50 מק"ג.

בית המשפט קמא הטיל על המערער קנס בסך של 2000 ₪, פסילת רישיון נהיגה בפועל למשך 24 חדשים ופסילה מותנית.

ב"כ המערער טענה בבקשתה לביטול פסק הדין, לה צורף יפוי כוח מטעם המערער שנערך ביום 8.8.21, כי בעת הדין בו נדון המערער שלא בפניו, שהתה בחו"ל לצורך קבלת טיפול רפואי, וכי "מיד שנודע על קיומו של מועד הדין נשלחה באמצעות עובד ממושרדה, בקשה לדחיית מועד בפקס", בצירוף כרטיס הטיסה, וככל הנראה הבקשה "לא נקלטה" בתיק בית המשפט. עוד טענה כי ייגרם למערער עיוות דין אם לא יינתן לו להעלות טענותיו בבית המשפט.

בית המשפט קמא ציין בהחלטתו בה נדחתה הבקשה, כי הוצג אישור מסירה על קבלת הזימון; בתיק בית המשפט לא התקבלה כל בקשה לדחיית הדין, וכי אין די בהשמעת טענה כללית כי ייגרם למערער עיוות דין. עוד צוין כי העונש שהוטל "הולם את העבירה".

בהודעת הערעור הבהירה ב"כ המערער כי הבקשה לדחיית הדין שנשלחה בפקס לבית המשפט ביום 11.10.21 עמוד 1

הוחזרה בשל כך שלא הוגשה על גבי "טופס ייעודי", וכי אי ההתייצבות היתה בשל "טיסה דחופה לטיפול רפואי בטורקיה", והוצג אישור של חברת תעופה על מועד המראה ביום 8.10.21 ומועד חזרה ביום 11.10.21, בשעות הערב. עוד נטען לראשונה, בדיון בפניי, כי עורך דין שעבד במשרדה של ב"כ המערער היה אמור להתייצב לדיון, אולם בשל מחלתו לא יכול היה להתייצב.

בדיון בפניי נטען על ידי ב"כ המערער טענות לגבי אמינות המדידה שנערכה. טענות אלה לא עלו כלל בבקשה שהוגשה לבית משפט קמא, וממילא לא נתמכו בתצהיר, ולא היה מקום להעלותן לראשונה, במסגרת ערעור. אציין עם זאת, בעניין זה, כי ב"כ המערער טענה כי קיים "ספק...אם הבדיקה בוצעה על פי הנהלים והכללים של השוטרים", אם בוצע כיוול של מכשיר המדידה, אם השוטרים וידאו כי המערער אינו אוכל או מעשן לפני הבדיקה, וכי המערער אישר אומנם בפני השוטרים כי שתה בירה לפני הבדיקה, אולם טען בפניהם כי "אינו מרגיש" כי שתה אלכוהול בכמות שתבסס את רמת האלכוהול שנמדדה.

לא מצאתי מקום לקבלת הערעור.

אין חולק כי המערער קיבל זימון לדיון שהתקיים, ובית המשפט קמא היה רשאי לפיכך, לדונו בהיעדרו, לפי הוראת סעיף 240 לחוק סדר הדין הפלילי, תשמ"ב-1982. המערער ידע על מועד הדיון מעת מסירת הדוח ואף יפוי הכוח שהוצג בתיק נחתם עוד בחודש אוגוסט 21. ב"כ המערער ידעה על מועד נסיעתה לחו"ל מספר ימים לפני הדיון, ולא היה מקום להגשת בקשה לדחיית הדיון בערבו של יום הדיון, או ביום הדיון עצמו, כאשר בקשה אחת הוחזרה לאחר שלא הוגשה על טופס מתאים, והאחרת כלל לא נקלטה, ובית המשפט לא אישר דחיית דיון. בנוסף, לא ניתן כל הסבר מניח את הדעת לאי התייצבות המערער עצמו בבית משפט קמא, וכאמור, הדיון בענייניו התקיים רק סמוך לשעה 14:30.

ב"כ המערער לא הציגה כאמור, כל טענה לגופה של עבירה, בבקשה שהוגשה לבית משפט קמא, ואין מקום כאמור, לעריכת "מקצה שיפורים" בהעלאת טענות עובדתיות חדשות, לאחר הגשת הערעור.

למעלה מהצורך, בחנתי את דוחות השוטרים שערכו את הבדיקה. מדוח פעולה שערך השוטר גלעד ארודי עולה כי "מהנהג נדף ריח חזק של אלכוהול"; בתחקורו אישר המערער כי שתה "שתי בירות"; ב"דוח על בדיקת שכרות באמצעות מכשיר ינשוף" צוין על ידי מפעיל הינשוף כי וידא כי מרגע עיכובו של המערער ועד עריכת הבדיקה חלפו 15 דקות לפחות בהן לא צרך המערער דבר אכילה או שתיה, לא עישן ולא הקיא; הוצגו בדיקות כיוול יומית של הינשוף עם תחילת המשמרת וסיומה, וכן הוצגו פלטי הבדיקה בה נמדד שיעור האלכוהול שיוחס למערער בכתב האישום.

בנסיבות אלה, אין אני רואה מקום לחשש לא מבוסס, באשר לעיוות אפשרי של תוצאות המדידה, וטענת המערער בעניין תחושתו הסובייקטיבית באשר להשפעת האלכוהול על ממצאי המדידה, אינה מעלה או מורידה מטבע הדברים.

באשר לעונש הפסילה שהוטל הרי שהוא עומד בדרישת ענישת המינימום על פי הוראת סעיף 39א לפקודת התעבורה, ומדובר בריכוז אלכוהול העולה פי 11 מריכוז האלכוהול המותר בעת נהיגה על ידי צעירים הנמנים עם אוכלוסיית הגיל של המערער (סעיף 64ב(א)(3א) לפקודת התעבורה, ואין צורך להבהיר את מידת הסיכון הנשקפת לציבור עקב נהיגה

מעין זו, במיוחד כאשר ברכב היו מצויים 4 נוסעים נוספים (כעולה מדוח השוטר אדי סקיף).

(לעניין הענישה, ראו - רע"פ 8427/21 **בן חיון נגד מדינת ישראל** (12.12.21)).

בנסיבות אלה, הערעור נדחה.

המזכירות תעביר פסק הדין לידי הצדדים.

ניתן היום, כ' טבת תשפ"ב, 24 דצמבר 2021, בהעדר הצדדים.